

דורית יקרה שלום

הגעתי לטורונטו ביום שישי בערב בטיסה מניו-יורק והאמת היא שהצלחת להרגיז אותי, וזאת מדוע?

מצאתי שני מכתבים ממך שכמעט ולא סיפרו לי מה קרה איתך בחודש האחרון. נכון שלא הייתי בטורונטו תקופה די ארוכה אך למרות הכל ידעת שבעצם אקרא את המכתבים שלך אז בפעם הראשונה שהרגיזו אותי הסיפורים שלך על בעל ה"קרייזלר". פשוט הפרופורציה הרגיזה אותי. סה"כ בטח התרחשו עוד כמה דברים נוספים פרט לערב עם רבין במלון "ציון".

ולא רק זה הרגיז, היו עוד כמה דברים נוספים. ביקשתי אותך כבר לפני חודש בערך שתשלחי לי את מידות הבגדים שלך כדי שאוכל לקנותם בארה"ב ולא שלחת. שאלתי אותך מזמן אם את מכירה מישהו באנגליה שאוכל לשהות אצלו כשבוע ולא ענית על כך (גם תשובה שלילית נחשבת לתשובה).

ואם את חושבת שזה הכל, אז את טועה.

משפט כגון זה: "מקווה שהעיתוי של פגישתנו (בגלל הבחינות הרבות שלך – הסוגריים הוספה של המחבר, לא במקור) לא יפגע מכך" כבר חימם אותי כמובן, אז יש לי מספר הצעות בנידון:

(א) אני יכול לדחות את מועד חזרתי לסוף יולי.

(ב) אני אחזור בראשית יולי וניפגש רק אחרי הבחינות שלך.

מה את חושבת לכל הרוחות שאני אפריע לך בלימוד (אם אני לא טועה מישהו כתב לי פעם על אהבה ולימודים). ואם בזה יסתיימו הצרות שלי אז הפעם את טועה (ותארי לך שהכל היה במכתב אחד – לא ארוך במיוחד).

מה שפגע בי יותר מכל שלא מצאתי שום ברכה ליום ההולדת העשרים ושתיים שלי. נכון שסה"כ זה באמת לא מאורע גדול אך היה חשוב לי לקבל משהו על הנושא ממך. פשוט בא לו לבן-אדם פעם בשנה. מה יש - אסור?! ובקיצור את יכולה לתאר לעצמך שלא הייתי המאושר באדם באותו יום שישי בערב, טוב שלמחרת החלטתי לקרוא בעיון את הפרסומות באנגלית שנשלחו אלי (אדם גדול – השם שלי כבר מופיע בכמה חברות נסיעות ואני ברשימת הקליינטים אז הם כבר שולחים פרסומות – שיהיה) ומצאתי הודעה שהדוור היה אצלי בדירה להביא בשבילי משלוח דואר אך

היות ואף אחד לא היה בדירה עלי לבוא ולקחת את המשלוח בעצמי מסניף הדואר. האמת היא שגם אז עדיין לא חשבתי שזה משהו ממך או מהארץ בכלל. המזל שהדואר פתוח גם בשבת כך שנסעתי לסניף וקיבלתי את המתנה שלך (כמעט שגם הפעם כעסתי – את לא נורמלית בקשר לדמי המשלוח) – ובאמת תודה רבה ונכון שזה שיפר לי את מצב הרוח בצורה די רבה.

טוב, לאחר שכתבתי על החלק הזה אפשר לעבור למתרחש בשטחים נוספים.

אני לא זוכר מה סיפרתי לך על ניו-יורק אך נדמה לי שכתבתי ביום רביעי או חמישי כך שכמובן השלמתי לי את תמונת ניו-יורק כשביקרתי בבניין הגדול בעולם (למעשה כבר לא משום שלידו ישנם כבר שני בניינים יותר גדולים שיושלמו השנה) הייתי בפסל החרות המפורסם, בוול סטריט (הבורסה המפורסמת), בתחנת הרדיו והטלוויזיה הגדולה בעולם NCA והמוזיאון לאומנות מודרנית שיש להם את אחד מהאוספים הגדולים בעולם בנושא זה. כמו כן נפגשתי עם השותף שלי וסיכמנו שאנחנו יוצאים השבוע לטיול הגדול. חיכיתי קצת עם משלוח המכתב (היום יום שלישי) כדי לדווח בצורה יותר מפורטת ואני מקווה שעד הערב הוא יגיע מניו-יורק לטורונטו כפי שסיכמנו. מכל מקום מה שברור שעד סוף השבוע נקנה מכונת ונצא לדרך, וכפי שכתבתי לך אחזור לטורונטו לקראת הבחינה באנגלית ואטוס מיד אחריה ללונדון. מצאתי פחות או יותר מישהו שכנראה אפשר לשהות אצלו תקופת מה ולאחר לונדון אחזור לארץ, מתי? נו, כשתרצי לקבל אותי.

ביום שבת הייתי בסרט עם השוויצרית ואח"כ הלכנו לשתות משהו. אתמול השתתפתי בשני טקסים לכבוד יום העצמאות. האחד בשעות הצהריים שהיה מיועד לנוער היהודי במקום והשני קוקטייל שערך הקונסול לכבוד יום העצמאות. בשניהם הייתי בתפקיד של מאבטח כך שעשיתי גם כסף. אני חייב לומר לך שקוקטיילים זה דבר נוראי ומשעמם עד אימה למרות שהיו שם כל הכבודה הדיפלומטית והיהדות המקומית ולמרות שהרבצתי את אחת ההופעות היותר מרשימות שלי מבחינת הופעה (שזוף מאוד יחסית לסביבה עם חליפה וכל הזבל מסביב), סה"כ לא היה כ"כ בשביל מי פרט ליהודיות המזדקנות שלא שוות את זה.

דורית, אני יודע שהמכתב הזה קצת מריר אך זאת האמת משום שככה הרגשתי אך כל הכתוב בו נכתב מתוך אהבה בכמות לא קטנה בכלל.

אלפי נשיקות

מיכה